

Can Llobateres. Paleontològic

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carretera de Sabadell a Mollet (B-140)
Emplaçament Entre Can Llobateres i Can Ferran

Coordenades:

Latitud: 41.53275
Longitud: 2.13868
UTM Est (X): 428148
UTM Nord (Y): 4598258

Classificació

Número de fitxa 08260 - 94
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Jaciment paleontològic
Estil / època: Cenozoic Neògen
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Parcialment destruït
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Protecció Patrimoni Arquitectònic
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Varis propietaris
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dv., 06/03/2009 - 01:00

Descripció

El jaciment de Can Llobateres es troba al costat nord de la carretera de Sabadell a Mollet, entre els quilòmetres dos i tres. Geològicament parlant, el jaciment forma part del complex continental superior, és a dir, de materials sedimentaris d'origen continental que formen part de la seqüència de la vall del Riu Ripoll, des de la localitat de Castell de Barberà (de la part alta del Miocè mitjà) fins a la localitat de Riu Ripoll, ja per sobre de Can Llobateres, del Vallesà superior. La gran diversitat d'espècies va permetre a CRUSAFONT i TRUYOLS (1960) definir un nou estatge bioestratigràfic anomenat Vallesià, caracteritzat per la presència del cavall hiparió, conjuntament amb faunes nouvingudes d'Àsia i, d'altra banda, la presència d'antigues comunitats faunístiques del miocè mitjà. Una fauna d'una gran diversitat biològica amb una vegetació tipus laurisilva que permetia la vida d'antics primats com *Dryopithecus*. En aquest context, les capes miocèniques de Can Llobateres tenen continuïtat en el terme de Santa Perpètua de la Mogoda sota d'un nivell quaternari erosiu de potència variable.

Observacions:

Apareix com a àrea d'expectativa arqueològica en el Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda.

Història

Els afloraments paleontològics van ser localitzats per M. Crusafont, motiu pel qual motivar una primera publicació en el 1930. Va ser, però, en el 1958 quan va donar a conèixer la primera resta de primat. Aquest esdeveniment va esdevenir una fecunda relació entre M. Crusafont i el paleontòleg suís J. Hürzeler. La importància internacional va facilitar percebre diverses subvencions per excavar-lo com: l'Oreopithecus Foundation de Basilea, la Wenner Gren Foundation for Anthropological Research dels Estats Units d'Amèrica, la Boise Foundation de Londres i el Fomento para la Investigación de España. Destaquem les nombroses restes del simi antropomorf, *Dryopithecus laietanus* en el 1991, fruit de les campanyes d'excavació 1990-92.

Bibliografia

CHECA SOLER, LLUÍS RIUS FONT, (1999-2000) Intervención paleontológica en el EDAR de Sabadell-Riu Ripoll (Can Llobateres, Sabadell, Vallès Occidental). Tribuna d'Arqueologia. MOYÀ, S. i KÖHLER, M. (1993). "Recent discoveries of *Dryopithecus* shed new light on evolution of great apes". *Nature*. 365 (6446): 543-545. MOYÀ, S. i KÖHLER, M. (1996). "El jaciment de Can Llobateres (Sabadell) i les noves restes de *Dryopithecus*". *Tribuna d'Arqueologia* 1994-1995: 7-25. Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya.

